

DANSKE ELITERESULTATER 2021

OL i Tokyo 2021: Fortsat guldalder for danske atleter

Notat / August 2021

Rasmus K. Storm &
Klaus Nielsen

Idrættens
Analyseinstitut

DANSKE ELITERESULTATER

2021

Titel

Danske elitesresultater 2021. OL i Tokyo 2021: Fortsat guldalder for danske atleter

Forfattere

Rasmus K. Storm & Klaus Nielsen

Layout

Idrættens Analyseinstitut

Forsidefoto

Getty Images/Phil Walter

Udgave

1. udgave, Aarhus, august 2021

Pris

Notatet kan downloades gratis i vidensbanken på www.idan.dk

ISBN

978-87-93784-52-9 (pdf)

Udgiver

Idrættens Analyseinstitut

Frederiksgade 78B, 2.

8000 Aarhus C

T: +45 3266 1030

E: idan@idan.dk

W: www.idan.dk

Gengivelse af dette notat er tilladt med tydelig kildehenvisning.

Indhold

Resumé	6
Indledning.....	7
Hvordan måler man konkurrenceevnen i international elitesport?	8
Udviklingen i Danmarks konkurrenceevne i de olympiske discipliner	10
Medaljhøsten siden OL i Rio	11
Udviklingen i top 8-point	12
Opsamling og perspektivering	16
Om forfatterne	18
Litteraturhenvisninger	18

Resumé

Dansk elitesport gjorde en god figur ved de Olympiske Lege (OL) i Tokyo. Usikkerheden som følge af coronakrisen og udsættelsen af legene havde ingen negativ effekt på de danske atletes præstationer. Med enkelte undtagelser levede medaljekandidaterne op til det forventede, og der var derudover et par gedigne overraskelser.

Danmark hjemtog 11 medaljer (3 guld, 4 sølv og 4 bronze) til Danmark. Dette er ikke helt på højde med medaljehøsten i Rio (15), men målt på top 8-point endte de danske atleter på præcis samme niveau som i Brasilien, hvor det blev til 135 top 8-point.

Samlet er præstationerne udtryk for, at dansk elitesport er på det 'guldalder-niveau', som er blevet fastholdt siden legene i London i 2012. Resultaterne siden OL i Rio i 2016 kunne ellers give anledning til bekymring, om hvorvidt niveauet kunne fastholdes til OL i 2021, men det var der ingen grund til. Både målt på medaljer og top 8-point klarede Danmark sig bedre i Tokyo end i de tilsvarende konkurrencer i de olympiske discipliner i de mellem-olympiske år 2017-2020.

Dansk elitesport er velorganiseret, og på trods af relativt beskeden offentlig finansiel støtte fortsætter rekruttering og forædling af talentmassen på et højt niveau. Præstationerne i Tokyo giver grundlag for optimisme frem mod OL i Paris i 2024.

Det er dog afgørende, at Danmark kan fastholde det høje nuværende niveau i nogle af de traditionelle paradesportsgrene, og at nogle af disse kommer tilbage på sporet efter en klar tilbagegang de seneste år.

Analysen, der fokuserer på de danske præstationer, følges senere på året op med en mere dybdegående vurdering af konkurrenceevnen, blandt andet i forhold til andre sammenlignelige nationer.

Indledning¹

Forud for OL i Tokyo var det langt fra indlysende, at dansk elitesport ville kunne fastholde guldalderens høje internationale konkurrenceniveau i international elitesport. Flere udenlandske forskere havde spået en resultathøst til Danmark på op mod 14 medaljer (se: Scelles et al., 2020; Schmidt & Schreyer, 2021), men dette var i betydeligt omfang baseret på beregninger, hvor Danmarks 15 medaljer ved OL i 2016 vejede tungt.

Resultaterne i 2016-2020 var ikke på højde med niveauet i Rio. Dertil kommer, at udsættelsen af legene som følge af coronakrisen, forstyrrelser af forberedelse til legene samt manglende internationale konkurrencer skabte stor usikkerhed omkring konkurrenceevnen. Resultaterne i årene efter de olympiske lege i 2016 tydede ikke på, at Danmark ville klare sig så godt i Tokyo. I de olympiske discipliner opnåede Danmark i gennemsnit 9 medaljer og 116 top 8-point per år, hvilket var langt fra præstationsniveauet i Rio (15 medaljer og 135 top 8-point).

Resultaterne i det usædvanlige år 2020 forud for OL var på et endnu mere beskedent niveau med blot 7 medaljer (2 guld, 1 sølv og 4 bronze) og 109 top 8-point i de olympiske discipliner.² Hvis 2020 var et retvisende pejlemærke for OL-indsatsen i 2021, var der således udsigt til en markant nedgang i resultatniveauet, der har været usædvanligt godt de senere år, men det viste sig altså ikke at være tilfældet.³

Idan vurderer løbende den danske konkurrenceevne i dansk elitesport set i lyset af de historiske resultater. Dette notat er en opfølgning på tidligere års analyser⁴ og søger at perspektivere det aktuelle niveau i Tokyo med udgangspunkt i den foreliggende viden om udviklingen i den danske konkurrenceevne. Analysen viser, at OL i Tokyo blev en tilbagevendende til det høje resultatniveau, som Danmark har ligget på siden legene i London i 2012.

Med få mindre udsving i de mellemolympiske år, udtrykker resultaterne siden 2012 – og medregnet resultaterne i 2021 – et stabilt højt og historisk godt niveau, der kan betegnes som en egentlig 'guldalder' for dansk elitesport.

Notatet er opbygget som følger: Først gives en ganske kort indføring i, hvordan man måler konkurrenceevne i international elitesport. Dernæst gennemgås de danske resultater ved OL i Tokyo med fokus på medaljer og top 8-point. Herunder ses der nærmere på, hvilke discipliner der bidrager mest til de danske resultater.

¹ Notatet gentager i visse tilfælde tekst fra tidligere resultatanalyser af forfatterne. Det sker f.eks. i forbindelse med redegørelsen for den anvendte metode. Datagrundlaget bygger for de historiske resultaters vedkommende på tidligere analyser, der er opdateret med aktuelle tal for året.

² I tilgangen med top 8-point tildeles en guldmedalje 8 point, en sølvmedalje 7 point en 7. plads 2 point og en 8. plads 1 point.

³ Der må tages forbehold for resultaterne i 2020, der er mere usikre end i de andre årlige opgørelser, eftersom VM eller tilsvarende konkurrencer i mange sportsgrene blev aflyst i 2020 på grund af coronapandemien. I stedet inddrages i oversigten placeringer på verdensranglister eller resultater fra VM i 2018 i sportsgrene, hvor dette ikke er muligt. Dette var eksempelvis tilfældet for roning og kajak.

⁴ Se Idans tidligere resultatanalyser på: www.idan.dk/idan-undersoeger/danske-eliteresultater/

Notatet slutter af med en opsamlende perspektivering, der vurderer det fremtidige danske resultatpotentiale.

Hvordan måler man konkurrenceevnen i international elitesport?

Der er mange måder at måle et lands konkurrenceevne i international elitesport på. Man kan eksempelvis se på medaljer enten ved internationale mesterskaber i samtlige discipliner og sportsgrene eller udelukkende i de olympiske sportsgrene og i de discipliner, der er på programmet ved sommer- og vinter-OL. Det er de to mål Team Danmark (TD) og Danmarks Idrætsforbund (DIF) normalt har anvendt, når de ved årets slutning vurderer, hvordan Danmark har klaret sig.

I internationale sammenligninger ses ofte på medaljetabellen ved OL, hvor lande er rangeret efter antal guldmedaljer, derefter antal sølvmedaljer for lande med samme antal guldmedaljer og endelig antal bronzemedaljer for lande med samme antal guld- og sølvmedaljer.

Dette er ikke nogen relevant målestok for Danmarks konkurrenceevne, eftersom medaljernes værdi tillægges alt for stor vægt. En enkelt guldmedalje giver således en bedre rangering end et stort antal sølv- og bronzemedaljer. Det er derfor mere relevant at se på det samlede antal medaljer og øvrige topplaceringer.

Idan har i en årrække anvendt en lidt anden målemetode for konkurrenceevnen. Resultater ved (sommer) OL hvert fjerde år suppleres med en opgørelse af resultater fra hver OL-disciplin i årene mellem de olympiske lege. Der medtages resultater ved årets verdensmesterskaber (VM) eller tilsvarende konkurrencer såsom World Cup. I de fleste øvrige discipliner medregnes placeringer på de internationale specialforbunds årlige verdensranglister.

Opgørelsen kan ses som et forsøg på at opgøre, hvordan resultaterne ville være blevet, hvis der var blevet afholdt OL i årene mellem de olympiske lege – et slags simuleret OL.⁵ At simulere et OL indebærer, at der tages højde for deltagelsesbetingelserne ved de olympiske lege. I discipliner med kun én deltager per nation ved OL medregnes således kun den højest placerede deltager per nation i opgørelsen af 'simulerede' OL-resultater, selv om det ved VM er muligt at stille med flere deltagere pr. disciplin. Det kan medføre, at der i det simulerede OL indgår resultater, der er bedre end de faktiske VM-resultater. Dette var eksempelvis tilfældet i 2019 i 49er klassen i sejlsport, hvor Jonas Warrer og Jakob Precht Jensen sluttede på 9. pladsen ved VM, men i det år indgik med en 8. plads. Det skyldes, at New Zealand havde to både blandt de otte bedste, hvilket betyder, at Danmarks deltager 'rykker op'. Beregningsmetoden kan omvendt også medføre, at faktiske danske placeringer

⁵ For 2019 inddrages f.eks. resultater for alle discipliner på programmet ved det kommende OL, hvor der konkurreres i 339 discipliner.

i top 8 ikke medregnes, hvis der er flere danskere blandt de otte bedst placerede i discipliner, hvor hver nation kun kan stille med én deltager ved OL. Det har ofte været tilfældet.

Der tages endvidere højde for, at der i nogle tilfælde konkurreres om bronzemedaljer ved OL, hvor dette ikke er tilfældet ved VM. I sådanne tilfælde medtages den bronzevinder fra VM, der lå højest på verdensranglisten på det tidspunkt, VM blev afholdt. Danmark vinder ofte bronzemedaljer i badminton, og disse medaljer medregnes i det simulerede OL som enten en 3. eller 4. plads alt efter de tabende semifinalisters placering på verdensranglisten.

At gennemføre en opgørelse af medaljerne i 'simulerede OL' bevirker, at det år for år bliver muligt at vurdere udsving og niveau i konkurrenceevnen mere nuanceret, mere præcist og med kortere intervaller.

De simulerede OL-opgørelser inddrager ikke kun antal medaljer men også top 8-point (nr. 1: 8 point, nr. 2: 7 point, ... nr. 8: 1 point). I de senere år er Team Danmark og DIF også begyndt at opgøre top 8-point ved årlige VM og EM i OL-sportsgrene.⁶

Det er Idans tilgang, at analysen af top 8-point er den mest velegnede metode til at vurdere udviklingen i konkurrenceevnen for et mindre land som Danmark (Storm et al., 2016; Storm & Nielsen, 2009). Der ses dog også på Danmarks placering i medaljetabellen og antal medaljer.

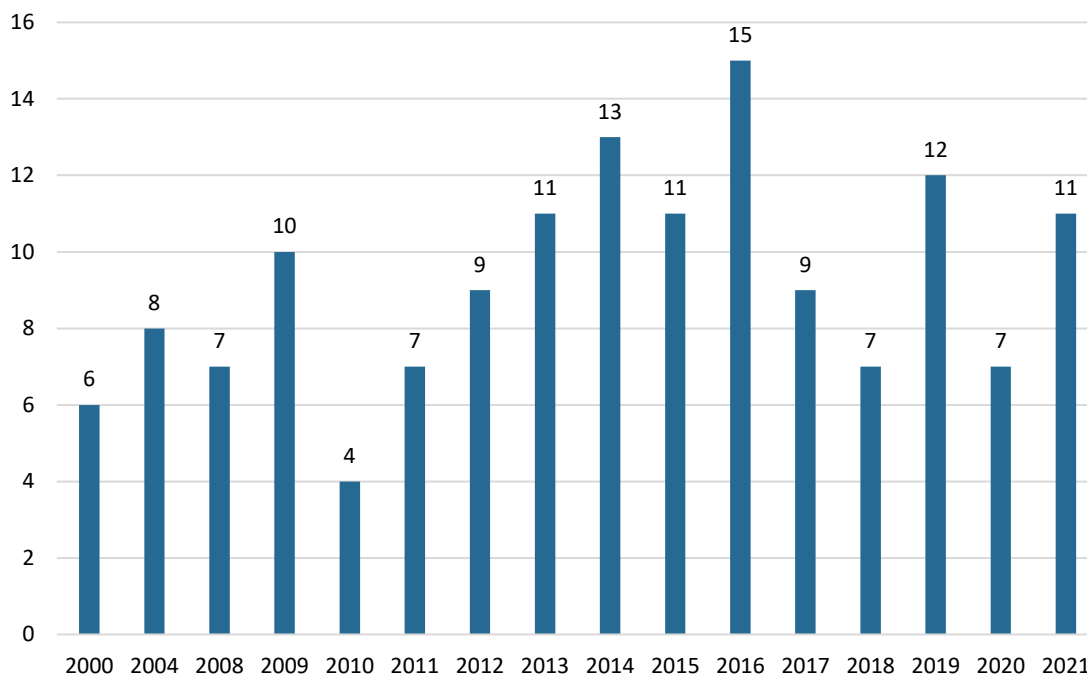
Idans opgørelse er velegnet til at sammenligne resultatudviklingen over tid og muliggør samtidig systematisk international sammenligning.

⁶ Opgørelsen afviger fra Team Danmarks og DIF's løbende opgørelser af medaljer og top 8-point i de olympiske discipliner. Team Danmark og DIF tager kun højde for faktisk afholdte mesterskaber og medtager både VM og EM i OL-disciplinerne. Team Danmark og DIF's opgørelsesmetode indebærer således, at discipliner, hvor der i løbet af året afholdes både VM og EM, indgår med dobbelt vægt, mens discipliner uden VM og EM ikke indgår overhovedet. I den simulerede beregning af medaljehøst og top 8-point indgår kun ét resultat per disciplin. Nogle af disse resultater er til gengæld fiktive i den forstand, at de ikke er resultater fra faktiske enkeltstående konkurrencer. De to opgørelser har hver deres styrker og svagheder og kan supplere hinanden.

Udviklingen i Danmarks konkurrenceevne i de olympiske discipliner

Danmarks konkurrenceevne i international elitesport har generelt været stigende de sidste ti år. Udviklingen kommer til udtryk i medaljehøsten og antallet af top 8-point i de olympiske discipliner. Figur 2 og 3 viser udviklingen på begge mål siden år 2000 til og med 2021.

Figur 1: Udviklingen i antallet af medaljer i OL-disciplinerne 2000-2021

*Fra 2008 opgøres samlet antal medaljer også i de mellemolympiske år. For nærmere gennemgang af metoden, se Idans tidligere resultatanalyser på: www.idan.dk/idan-undersoeger/danske-eliteresultater/

Det kan ses i figur 1, at det årlige antal medaljer i de første ti år af 2000-tallet var på mellem 4 og 10 medaljer. Men efter OL i London (2012) stiger antallet til mellem 7 og 15. Særligt årene 2013-16 udmærker sig med mellem 11 og 15 medaljer. Årene op til OL i Rio bygger med andre ord op til det imponerende gode OL i Rio.

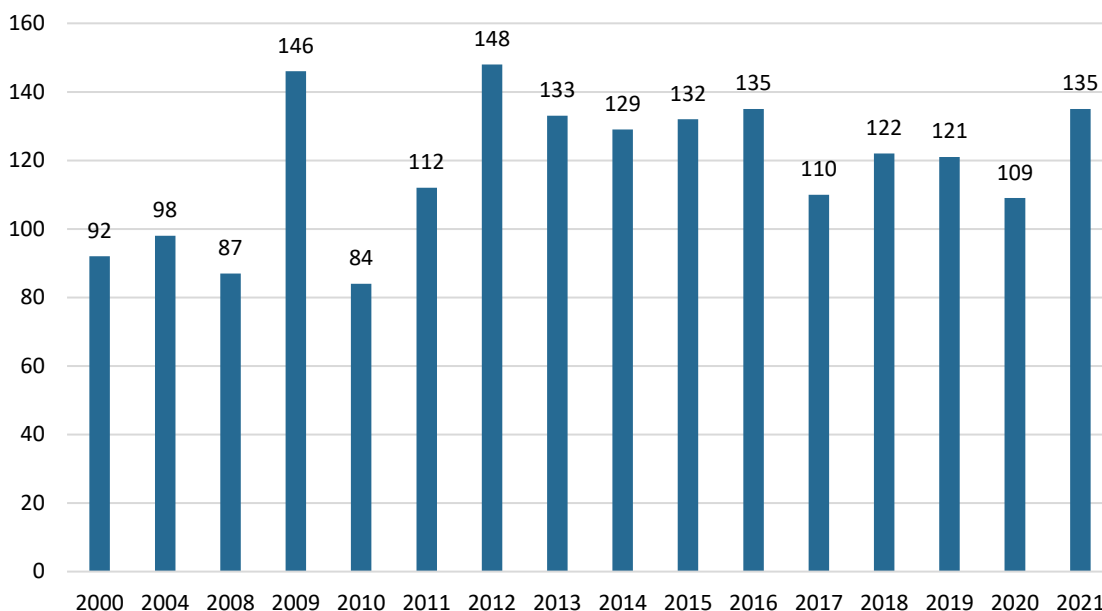
Figur 2 viser, at antallet af top 8-point ved OL i 2012 samt 2016 er markant højere end ved de foregående OL (2000, 2004 og 2008).

Allerede i 2009 tager det fart, men det er tydeligt, at niveauet var særligt højt – og stabilt – i årene fra og med London i 2012. I årene mellem OL i Rio og OL i Tokyo var pointsummen noget lavere end i perioden 2012-2016, men antallet af top 8-point er på præcis samme niveau i Tokyo som ved OL i Rio.

Hertil kommer, at gennemsnittet af top 8-point ved legene i 2000, 2004, 2008 er 92, hvilket skal ses i forhold til gennemsnittet i 2012, 2016 og 2021, der er på 139. Dette er en ganske

markant forbedring, der entydigt peger på konkurrenceevneforbedring for dansk elitesport.

Figur 2: Udviklingen i antallet af top 8-point i OL-disciplinerne fra 2000-2021

*Fra 2008 opgøres top 8-point også i de mellemolympiske år. For nærmere gennemgang af metoden henvises til Idans tidligere resultatanalyser på www.idan.dk.

Medaljhøsten siden OL i Rio

OL i Rio var det hidtil bedste OL i nyere tid. Kun ved OL i 1948 fik Danmark flere medaljer, men dette er ikke en rimelig sammenligning, eftersom mange lande ikke deltog i 1948, og eftersom Danmark havde fordel af at være sluppet relativt nådigt gennem den netop afsluttende verdenskrig.

OL i Rio er dermed det i alle henseender historisk bedste OL mht. antal medaljer, mens OL i Tokyo det næstbedste siden 2. Verdenskrig, når der ses bort fra det atypiske OL i 1948. Op til OL i Tokyo gik det særdeles godt og i 2019 blev det til 12 medaljer (3 guld, 4 sølv og 5 bronze). I årene mellem de olympiske lege har medaljhøsten kun været større i 2014. Det viser sig, at resultaterne i det simulerede OL for 2019 svarer temmelig præcist til den faktiske medaljhøst i 2021, mens de dårlige resultater i 2020 formentlig var en undtagelse.

Dertil kommer, at medaljernes valør er meget høj i 2021, ligesom det var tilfældet i 2019. Det er ikke hvert år, at Danmark vinder tre guldmedaljer ved OL eller i OL-disciplinerne i år uden OL. Ved OL har antallet af danske guldmedaljer kun to gange været højere (1948: 5; 1996: 4), og i årene mellem OL har det kun været tilfældet i 1997 (4 guldmedaljer).

Danmark henter medaljer i flere sportsgrene end tidligere. Det fremgår af tabel 1, at Danmark i perioden 2000-2012 ikke i noget år vandt medaljer i flere end seks sportsgrene. I perioden 2013-2017 var der til gengæld intet år, hvor der var færre end syv medaljevindende sportsgrene. Antallet svandt ind i 2018-20, hvor medaljerne var koncentreret på færre

sportsgrene (især cykling og sejlsport), mens to af de traditionelt stærkeste sportsgrene (badminton og svømning) oplevede en markant tilbagegang.

Tabel 1: Danske medaljer i OL-disciplinerne 2000-2021 fordelt på sportsgrene

	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
Sejlsport	1	1		2	2		1		1	1		2	2		2	2	2	1	1	3	1	1
Roning	1	1	3	1	1	1	1	2	2	1			3	1	1	1	2	1		2	2	1
Cykling								2	1	4	1		1	2	1	1	3	1	3	4	2	3
Badminton	1	2	1	2	1	1	1			1	2	1	2	2	2	2	2	1		1	1	1
Kano/kajak									1						1	1	1	2	1	1	1	2
Skydning	1			1									1	1								1
Svømning				1					1	1		2		2	5	3	2	1	1			1
Håndbold	1		2		1		1	1				1		2	1		1			1		1
Atletik	1		1		2												1					
Ridning		1					1		1									1				
Boksning																						
Bordtennis					1	1																
Taekwondo				1																		
Trampolin			1																			
Brydning						1	1	1		2						1	1					
Tennis											1	1						1	1			
Bue-skydning														2								
Antal medaljer	6	5	8	8	8	4	6	6	7	10	4	7	9	12	13	11	15	9	7	12	7	11
Antal OL-sportsgrene m. medaljer	6	4	5	6	6	4	6	4	6	6	3	5	5	7	7	7	9	8	5	6	5	8

Udviklingen i top 8-point

For mindre nationer er medaljer en mere tvivlsom målestok for den sportslige konkurrenceevne, end den er for store nationer, idet tilfældigheder og små marginaler kan give store udslag, der ikke reelt afspejler udviklingen i konkurrenceevnen.

Summen af top 8-point er derfor en mere pålidelig målestok for dansk elitesports konkurrenceevne. Tabel 2 indeholder en oversigt over samtlige danske top 8-placeringer ved OL i Tokyo.

Tabel 2: Danske top 8-placeringer ved OL i Tokyo

Placering	Navn	Disciplin
1.	Viktor Axelsen	Badminton, Herresingle
1.	Lasse Norman Hansen og Michael Mørkøv	Banecykling, Parløb, Mænd
1.	Anne-Marie Rindom	Sejlsport, Laser Radial
2.	Herrehåndboldlandsholdet	Håndbold, Mænd
2.	Amalie Dideriksen & Julie Leth	Banecykling, Parløb, Kvinder
2.	Rasmus Lund Pedersen, Niklas Larsen, Frederik Rodenberg og Lasse Norman Hansen	Banecykling, 4000m. Forfølgelsesløb, Mænd
2.	Jesper Hansen	Skeetskydning, Mænd
3.	Pernille Blume	Svømning, 50m fri, Kvinder
3.	Emma Aastrand Jørgensen	Kajak, 200m enerkajak, Kvinder
3.	Emma Aastrand Jørgensen	Kajak, 500m enerkajak, Kvinder
3.	Frederic Vystavel & Joachim Sutton	Roning, Toer u. styrmand, Mænd
4.	Amalie Dideriksen	Banecykling, Omnium, Kvinder
4.	Sverri Nielsen	Roning, Singlesculler, Mænd
4.	Lin Ea Cenholt & Christian Peter Lübeck	Sejllads: Nacra, Mixed
4.	Cathrine Dufour, Carina Cassøe Krüth og Nanna Skodborg Merrald	Ridning, Dressur, Hold
4.	Cathrine Dufour	Ridning, Dressur, Individuel
5.	Niklas Larsen	Banecykling, Omnium, Mænd
5.	Emily Kristine Petersen	Golf, Kvinder
5.	Jonas Warrer & Jakob Precht	Sejllads, 49'er, Mænd
5.	Anders Antonsen	Badminton, Herresingle
5.	Kim Astrup & Anders Skaarup	Badminton, Herredouble
6.	Simone Tetsche Christensen	Cykling, BMX
7.	Lærke Buhl-Hansen	Sejlsport, RS:X, Kvinder
7.	Carina Cassøe Knüth	Ridning, Dressur
7.	Kasper Asgreen	Cykling, Enkeltstart, Mænd
8.	Ida Marie Baad Nielsen & Marie Thusgaard Olsen	Sejlsport: 49'er, Kvinder
8.	Jeanette Ottesen, Pernille Blume, Julie Kepp Jensen og Signe Bro	Svømning, 4x100m fri, Kvinder
8.	Lærke Berg Rasmussen & Fie Udby Erichsen	Roning, Toer uden styrmand, Kvinder
8.	Trine Dahl Pedersen, Christina Johansen, Frida Sanggaard Nielsen og Ida Gørtz Jacobsen	Roning, Firer uden styrmand, Kvinder

8.	Emma Aastrand Jørgensen, Sara Corfixen Milt-hers, Bolette Nyvang Iversen og Julie Frølund Funch.	Kajak, 500m firerkajak, kvinder
----	--	---------------------------------

Det fremgår af tabel 2, at der var et ganske betydeligt antal top 8-placeringer i Tokyo, hvilket i modsætning til opgørelsen over medaljetagende discipliner indikerer stor bredde i toppen. Antal top 8-placeringerne var faktisk højere (30) end ved OL i Rio (28).

Antal top 8-point er præcis det samme som ved OL i 2016. Antallet har ikke været højere ved noget tidligere OL bortset fra OL i 2012.

Ved OL i Tokyo var de danske atleter i flere tilfælde meget tæt på, at det blev til medaljer af finere valør eller flere medaljer. 4000 meter holdet på cykelbanen var kun 17 hundrededele af et sekund fra guld. Med lidt god vilje var herrehåndboldholdet blot et par fejlafleveringer fra guld i stedet for sølv. Dertil kommer, at Sverri Nielsen var marginaler fra en bronze-medalje i roning, og at det var meget tæt på at blive til to bronzemedaljer fremfor to 4. pladser i dressur.

Tabel 3 viser, hvilke sportsgrene de danske atleter har vundet top 8-point i siden 2008. Det er tydeligt, at badminton, cykling, kano og kajak, roning, sejlsport og svømning står for hovedparten af det samlede antal top 8-point i perioden. Håndbold er også godt med, når man tager hensyn til antallet af medaljesæt i de enkelte discipliner.

I de seneste år har det været cykling, der har stået for den klart største andel af danske top 8-point, mens især svømning har oplevet tilbagegang. Badminton var også nede i en bølgedal, men klarede sig i 2021 lige så godt som tidligere.

Tabel 3: Top 8-point fordelt på sportsgrene, sommerolympiske discipliner 2008-2021

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	I alt
Atletik								5	7			2			14
Badminton	13	25	23	26	29	17	17	25	13	21	13	11	11	16	260
Boksning		4													4
Bordtennis		4			4										8
Brydning		13			8	4		7	7		2	4	4		49
Bueskydning		13			8	4		7	7		2				41

Cykling	17	31	12	2	12	19	18	6	23	14	37	34	34	36	295
Fodbold									1						1
Fægtning							2	5							7
Håndbold	2	9	9	12	3	13	7	7	8	3	6	8	5	7	99
Kano og kajak	11	5	6	2	11	7	6	10	13	14	13	10	10	13	131
Ridning	6	4	6		5	6	2		3	10	2	11	10	12	77
Roning	16	8		9	26	11	8	16	13	14	11	13	13	13	171
Sejlsport	11	13	3	12	13	10	18	15	17	10	16	22	14	20	194
Skydning		2	3	3	7	8	3	5	4	4				7	46
Svømning	10	2	13	33	25	30	44	31	26	14	15	6	5	7	261
Tennis		5	8	8	4					6	6				37
Triathlon	1												3		4
Volleyball				4											4
Golf														4	4
I alt	87	147	83	112	148	139	125	132	135	110	122	121	109	135	1707

Opsamling og perspektivering

Der blev ved OL i Tokyo indført en række nye sportsgrene (karate, klatring, skateboard, surfing) og genindført baseball/softball. Det var ikke nogen fordel for Danmark, der er langt fra at have kandidater til topplaceringer i nogle af disse sportsgrene. Der blev også indført nye discipliner i mange etablerede sportsgrene (bl.a. 3x3 basketball, BMX freestyle og kønsmæssigt mixede konkurrencer).

Det var heller ikke nogen fordel for Danmark, bortset fra (gen)indførslen af parløb på det olympiske program i banecykling. Det viste sig til gengæld at være en stor fordel, da det her blev til en guld- og en sølvmedalje i de to 'nye' discipliner. Til gengæld blev letvægtsfireren fjernet fra programmet i roning. Da Danmark tidligere næsten altid vandt medaljer i denne disciplin, modsvarer dette næsten fordelene ved (gen)indførslen af parløb.

Danmarks indsats kan vurderes i forhold til andre sammenlignelige nationer. Det vil vi gøre mere udførligt i en kommende publikation. I denne sammenhæng vil vi nøjes med at vurdere, hvordan Danmark klarede sig i forhold til den målsætning, som Team Danmark opstillede i rammeaftalen med Kulturministeriet for perioden 2017-2020.

Det var målsætningen, at Danmark skulle placere sig i top 5 blandt nationer med under 10 millioner indbyggere og i top-25 blandt alle nationer målt på internationale ranglister. Det har ikke været tilfældet i alle årene 2017-20, men det var tilfældet ved OL i 2021 set i forhold til medaljetabel og antal medaljer. Det er sandsynligt, at det også er tilfældet mht. top 8-point. Det vil fremgå af en senere publikation.

Medaljetabellen

Danmark blev nummer 25 i alt og nummer 6 blandt nationer med under 10 millioner indbyggere (efter New Zealand, Ungarn, Norge, Jamaica og Schweiz)

Antal medaljer

Danmark blev nummer 22 i alt og nummer 4 blandt nationer med under 10 millioner indbyggere (efter New Zealand, Ungarn og Schweiz)

I et mere fremadrettet perspektiv kan det konkluderes, at Danmark er godt rustet frem mod OL i Paris i 2024., og at Danmark er konkurrencedygtig i mange sportsgrene.

Den danske elitesportsmodel fungerer godt, og danske medaljekandidater evner at toppe på det rigtige tidspunkt. Ved de tre sidste OL har Danmark således samlet klaret sig bedre i OL end i årene op til OL.

Det er afgørende, at dansk cykelsport evner at fastholde det meget høje niveau fra de seneste år, hvilket nu også virker sandsynligt. Det forudsætter også, at sejlsport, roning, kajak og håndbold fortsat kan vinde medaljer og opnå placeringer i top 8.

Badmintonspillerne klarede sig bedre ved OL i Tokyo end deres placeringer på verdensranglisterne, der de seneste år har været markant ringere end tidligere. Hvis de kan fastholde niveauet fra Tokyo, og hvis svømmesporten kan udvikle nogle af talenterne til at konkurrere om medaljer sammen med Pernille Blume, ser det alt i alt meget lovende ud.

Om forfatterne

Rasmus K. Storm (Ph.d.) er analyse- og forskningschef ved Idrættens Analyseinstitut og adjungeret lektor (20 pct.) ved NTNU Handelshøyskolen, Trondheim.

Klaus Nielsen er professor ved Birkbeck, University of London.

Litteraturhenvisninger

Scelles, N., Bonnal, L., & Andreff, M. (2020). Summer Olympic Games Reconsidered. *Social Science Quarterly*. <https://doi.org/10.1111/ssqu.12782>

Schmidt, S. L., & Schreyer, D. (2021). *Forecasting the Olympic medal distribution during a pandemic – a socio-economic machine learning model*. June.

Storm, R. K., & Nielsen, K. (2009). In a Peak Fitness Condition? The Danish Elite Sports Model in an International Perspective: Managerial Efficiency and Best Practice in Achieving International Sporting Success. *International Journal of Sport Management and Marketing*, 7(1/2), 104–118. <https://doi.org/10.1504/IJSMM.2010.029715>

Storm, R. K., Nielsen, K., & Thomsen, F. (2016). Can a small nation be competitive in the global sporting arms race? The case of Denmark. *Managing Sport and Leisure*, 21(4), 181–202. <https://doi.org/10.1080/23750472.2016.1243993>

